

ÜDV SALGÓTARJÁN KEDVES VENDÉGEINEK!

Szeptember hó 1, 2, 3. napjain boldog öröm tölti el Salgótarját, mert ezeken a napokon látthatja vendégül falai között a Magyar Szállodások-Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége nagyszerű szervezetének igen tisztelt tagjait, akik a csonka haza minden részéből idesereglenek városunkba, hogy Salgótarjánból hallassák az egész országnak szóló üzenetüket, innen kiáltás ki panaszaikat, sérelmeiket, de itt tegyenek hitet is egy jobb jövőbe vetett rendíthetetlen bizalmuk mellett.

Mert bármennyi sérelme és panasa is van e tisztas iparnak, reményét, hitét és fejlődési lehetőségét nem veszítette el egy pillanatra sem, de nem vesztetheti el a hatóságok jóindulatát és támogatását sem, mert azzal mindnyájan tisztában vagyunk, hogy a vendéglátó ipar gyöngülése a külföldi és belföldi idegenforgalomhoz fűződő nagy nemzeti és közgazdasági érdekek gyöngülését is jelentené. Ennek elősegítését pedig egyik hivatalos szervről sem szabad feltételezni!

Ellenkezőleg, éppen azért, hogy a vendéglátó ipar az élet megszorodott és fejlődő igényei között szép hivatását saját anyagi érdekein túl a köz javára a jövőben is maradéktalanul be tudja tölteni, véleményem szerint, az együttműködés békés és megértő munkájában mindenkor számíthat a hatóságok segítő támogatására.

Ebben az értelemben kell fel fogni a szövetségnek és a hivatalos szerveknek egyaránt a salgótarjáni országos kongresszus jelentőségét, hogy az a megnyugvás, amelyik a salgótarjáni határozatok nyomán az egész ország vendéglátó iparosai körében fakad, egyformán szolgálja majd a köz, az egyén, a közönség érdekét és a vendéglátó ipar jövőbeni fejlődését is.

Külön öröm számunkra, hogy ennek az országos jelentőségű eseménynek Salgótarján, a mi Karancsalji városkánk lesz a színhelye. Az a trianoni határváros, amelynek hegyen épült Kálváriaja a magyarság gőlgötás sorsát, de ugyanakkor a hegyen felállítandó országzászlója a magyarság elpusztíthatatlan reményét és életerejét van hivatva szimbolizálni.

Boldogok és büszkéek vagyunk, hogy a kedves vendégeink részére készített programon keresztül bizonyosságot tehetünk majd a szén-, üveg- és acélipar városának munkás, hétköznapi arcánál: a bányákban a föld alatt, a gyárakban a föld felett folyó és a szebb és boldogabb magyar jövőt készítő munkáról.

Az édes anyaföld egy kicsi darabja, Salgótarján, amikor az elkövetkező héten kedves vendégeink számára hirdetője lesz a ma-

A „tanítói hivatás órája”

A kultuszminisztérium érdekes, nem mindennapi rendeletet bocsájtott ki a „tanítói hivatás óráinak” a tanítóképző intézetben való rendszeresítéséről. A mult hét folyamán jelent meg ezen rendelet s amint a budapesti napilapokból kivonatolva olvastam, a miniszter a rendeletben arra hivatkozik, hogy miután a közép- és polgári iskolában bevezetett „osztályfőnöki órák” igen jó nevelő hatást lettek, ezért ugyanezre a mintára rendszeresíti a tanítóképző intézetben a „tanítói hivatás óráit”, heti egy órában minden évfolyamban. A rendelet szerint a tanítói hivatás óráinak a célja a tanító-növendékek mostani és jövőbeli életkörülményeivel és lelki világával való közvetlen foglalkozás és ezzel a tanítói hivatás-tudat és hivatás-érzés felbressztése és fejlesztése.

Az egyes évfolyamokban fokozatosan más és más, de egységes az előadók feladata. Arra kell iparkodni, hogy a nevelés helyett az önnevelés legyen a hangsúly, mert a tanítójelölteknek az önnevelésre nemcsak önmaguk miatt van szükségük, hanem mindazok érdekében akik az ő vezetésükre lesznek bízva. A tanító ugyanis sokkal többet és eredményesebbet nevel az életével és példamutatásával, mint szavaival. Hangsúlyozza a rendelet, hogy az előadók legyenek figyelemmel arra is, hogy a tanítójelölt az életben majd el tudjon igazodni a politikai jogok gyakorlásában is. Egyik fő tétel, hogy a tanító vagy tanár pártpolitikai értelemben ne politizáljon, és azonban nem jelenti azt — mondja a rendelet — hogy nemzeti életünk fontos kérdéseinek tárgyilagossá megvilágításával a nép helyes politikai állásfoglalását elő ne segítse. A jelölteknek nem kényszerrel, hanem a meggyőződés erejével kell irányítani a helyes nevelés és az egészséges világnézet útjaira. A fő cél az, — állapítja meg végül a rendelet — hogy az öt évfolyamon át a jelölt átmenjen abba a légkörbe, amely a nép lelki gondozására, a nép erkölcsi, szellemi és anyagi életének emelésére törekszik.

Eddig szól a lapokban megjelent kivonat a rendeletről. Ha az ember figyelemmel elolvassa nem is egyszer, de kétszer-háromszor, akkor sem tud belőle mást kiokoskodni, mint azt, hogy a tanítói hivatásra való tanítás, nevelés, tulajdonképpen csak ezen rendeletnek az életbelépte után fog megkezdődni. De önkéntelenül felvetődik utána egy nagy kérdés: tehát eddig még egyáltalán nem nevelték a tanítójelölteket a tanító magasztos hivatására? A pedagógia, vagyis neveléstudomány eddig nem a hivatás-tudat és hivatás-érzés felbressztésére és fejlesztésére nevelt? Hiszen eszerint azt kell hinnünk, hogy a mi tanítóink és a jelenleg működő, vagy az állástalanság sanyarúságát szenvedő és a nevelés után sóvárogva áhító tanítók csak a tanítói címre, állásra voltak nevelve és nem hivatásra. S hogy van az, hogy mindennek dacára hivatásukat a legnagyobb becsületességgel és lelkiismeretességgel töltötték be s csodálatos módon nagyon is tudták összeegyeztetni a tanítójelölti-életkörülményt és lelkiállapotát a tanítói életkörülménnyel és lelkiállattal? Mert ha ez nem így van, akkor a népisiskolából már kijkerült, ma élő nemzedékek valamennyien tulajdonképpen nem kaptunk nevelést hanem még csodálatosabb módon önmagunk nevelődtünk és a tanítóktól csak az értelmünket nyertük.

Foglalkozhatnák még a rendeletnek a politikai jogok gyakorlását célzó szakaszával, mely szerint „nemzeti életünk fontos kérdéseinek tárgyilagossá megvilágításával a nép helyes politikai

állásfoglalását elősegítse”, a reménybeli tanító, de miután nem kenyerem a politika, főleg a nyilvánosság számára, ezt a részét inkább mellőzöm, elhallgatom.

Elvitathatatlan, hogy a kultuszminisztériumnak a legutóbbi időkben az új tantervet illető rendeletei egytől-egyig igen nemes intencióból erednek s a nemzeti érdek szerinti nevelést követelik meg mind az alsó, mind a középső, mind a felsőfokú iskolákban. Elvitathatatlan, hogy ez a nevelési kódex az ifjúság jellemét valláserkölcsi alapján, nemzeti szellemben akarja nevelni: testben-lelekben tisztaságot, a gondolkodás emelkedettségét a magasabb ideálok eléréséhez, kívánja az ifjúságtól. Mert tagadhatatlan, hogy az utolsó évtizedek erkölcsi és társadalmi forradalmi nem kímélték meg az iskolákat sem, miután a tanulói ifjúság magával hozta falai közé az otthon nyugtalanságát, az élet zürzavarát. A családi élet felbomlott, a gyerekek magukra maradtak és az iskola tévesen modernizált szelleme folytatta az ugynevezett: felvilágosítást, amit az otthon már megkezdett.

A család és az iskola tudvalevőleg két egymáshoz tartozó és egymást kiegészítő kapocs s az volna tulajdonképpen az élet ideális berendezése, hogy a jellemnevelést a családból hozza a gyerek az iskolába és itt az értelemnevelést kapja. Sajnos, ez egyelőre elérhetetlen álom. Legalább két generációnak kellene olyan politikai, társadalmi és anyagi élet nyugalma között felnőni, amelyik nem ismeri a lét-fenntartás kínos és véres küzdelmét. Ma még a családok nagyobbik része nagyon is ismeri és kénytelen belemerülni anélkül, hogy ideje, kedve és nyugalma volna hozzá a gyerekek jellemnevelésével foglalkozni. Ezek a gyerekek, mint az eltévedt madár keringenek a levegőben és mindennekél fontosabb

nemzeti érdek, hogy nemcsak az értelmét tanítsa az iskola, hanem a jellemét is.

Ma inkább, mint valaha, a nemzetek sorsa: a jellemek kezébe van letéve. Nem a technika, nem a fegyverek és nem a tulerő őrzi a nemzetek álmát, hanem a jellemek. Habár a jellemneveléshez csak egyoldalú erő magában az iskola, mégis elegendő ahhoz, hogy magához emelje az ifjúság lelkét, az eltévedt madarakat. A fiatal lélek még minden rajongásra kapható és öntudatlanul keresi a vezetőt. Ki volna erre hivatottabb, mint a tanító és a tanár, akinek élethivatása a nevelés művészete.

A jó pedagógus az állampolitika egyik nagyon fontos kereke s a jó pedagógusra soha nem volt nagyobb szükség ebben az országban. S hála a Gondviselésnek, nyugodtan mondhatjuk, hogy ezidőszert alig van kevésbé jó, vagy pláne rossz pedagógusunk. Nemcsak tanítani, de nevelni is tud valamennyi, szorgalmuk és hivatásszeretetük is csodálatra méltó, minden létfenntartási véres küzdelmük dacára, csak egy hiba van, hogy a folytonos rendeletekkel maholnap nagyobb mértékben kötik majd az íróasztalhoz, mint a tanteremhez és ifjúsághoz. Az egyre-másra szaporodó adminisztrációs munkák elvonják őket a készülettől és továbbképzéstől s féltő, hogy a jószándéku rendeletek aprólkos végrehajtása és az elaprózott tanítási idő éppen a rendeletek magasabb fokú lényegét fogja elsikkasztani.

A nemzeti érdek ideáljaihoz vezető uton a rendeletek tulszabatossága magas gátakat emel s nehezíti a nevelés haladását. A mi jó pedagógusainknak a cél eléréséhez elég lenne a direktiók megadása a végrehajtás bonyolult és terhes, időrabló szántani műveletei nélkül. Ilyen sima, gátak nélküli uton sokkal inkább fogják tudni pedagógusaink belenevelni az ifjúságba az ezeréves örökségünk szent jogaihoz való szívós ragaszkodást s az ifjúság jobban viszi majd haza az iskolából az otthonába az ő magyar kötelességét. (—dny.)

Elválasztó vonal

Benes, a cseh köztársaság elnöke, a mult vasárnapon országában több napos körútra indult. A körút első állomása Ungarisch-Hradisch volt, ahol morvát kulturkiállítást rendeztek. Mint ilyen alkalomból szokásos, többen köszöntöttek üdvözlő beszéddel az államfőt, aki válaszában olyan kijelentéseket tett, amelyek felett nem lehet szó nélkül elsiklani, éppen azért nem, mert igen magas állásban levő, hosszú időn át igen tevékenyen működött államférfiu ajkáról hagoztak el.

A cseh köztársaság elnöke ugyanis kijelentette, hogy nincs igazuk azoknak, akik azt mondták, hogy Magyarország és Magyarország egykori határa természetes elválasztó vonala volt a cseh és a tót elemnek. Ezt az elválasztó vonalat a régi rendszer politikai törekvéseinek képviselői mesterségesen létesítették. Mi helyett erős és örökre elpusztíthatatlan hidat építettünk — mondotta.

Ez a fentebb idézett kijelentés egészen újszerű történelmi és földrajzi képet vázolt a hallgatóság elé. Mert ebből az látszik, hogy a Magyarországot és a Felvidéket elválasztó Kárpátok hegyláncolatát nem ósrégi időben, hatalmas természeti erők hullámszámai hozták létre, hanem talán mindössze pár száz éven belül létesítették azok a magyar vezetőférfiak, akik elakarták választani a tótokat a morvaktól. S bár jól tudjuk, hogy Benes az elválasztó vonalat átvitt értelemben használta, kijelentése épp úgy

nem állja meg a helyét, mint ha a szoros értelmében vett földrajzi határokról vonatkoztattuk. A Kárpátok heggyerince által körülvezt Magyarország lakó nemzeteket ugyanis nem erőszak tartotta össze és nem erőszak választotta szét a régi határon túl lakó többé-kevésbé rokon néptől. Egybekapcsolta őket elsősorban a gazdasági egység és utaltság és sok tekintetben még a szellemi kultúrközösség is. A tótok, románok, szerbek nem egy mostani vezető férfira a magyar főiskolákon szerezte meg ismeretét, — a magyar iskolák mindenki számára kitérték kapuikat anélkül, hogy a nemzetiségüktől való elpártolást tűzték volna ki cserébe — s akik a magyar kultúrát szívták magukba, azoknak nagyobb része sohasem volt őszinte hive az elszakadási törekvéseknek. Hiszen jól tudjuk, hogy a mindegyik szomszéd állam javára kimondott elszakadási határozatokat mindenütt kisebbségek hozták létre rögtönzött gyűléseken, s ezek közül is bizonyára sokan megbánták már elharmkodásukat. Legalább is a tótoknak a csehekhez, az erdélyi románoknak az ókíráltságbeliekhez, a horvátoknak a szerbekhez való viszonya erre enged következtetni. Külön a cseh-tót viszonyt tekintve pedig, igazán tulzottan optimista bizakodás kell olyan elnöki kijelentéshez, hogy: „Az együttes állami élet két évtizede annyira megszilárdította a cseh-tót egységet, hogy a világ egyetlen hatalma sem bonthatja szét”.

gyarságban rejlő értékeknek és elpusztíthatatlan életerőnek, merem hinni, hogy hirdetője lesz a közmondásos magyar vendéglátásnak

és barátságának is s kitárt, meleg szívvel öleli majd keblére drága magyar hazánk minden hozzánk vetődő kedves fiát: jó és balsor-

sunkban mindenkor édes testvéreinket, akiket a jó Isten sokáig éltessen és Isten hozott körünkbe! (Tóth Máttyás dr.)

Olmützben szözlött Benes köztársasági elnök a kisebbségi kérdéssel is, mondván, hogy valamennyi kisebbségnek joga van mindarra, amit nekik Csehszlovákia demokráciája biztosít. Ennek az állításnak az igazságát sem tudjuk elfogadni. Legjobb tudomásunk szerint ugyanis a kisebbségek jogait a békeszerződések és a népszövetségi alkotmány megfélelő szakaszai szabályozták, teljesen függetlenül attól, hogy az illető országokban milyen kormányzási rendszer van. A kisebbségekkel, különösen a felvidéki magyarsággal szemben tanúsított cseh demokratikus politikát különben is csak hírhől ismerjük, prágai hírekből, amelyek unos-untalan hangoztatják. Ezek-

kel szemben viszont a szomorú valóság az, hogy a felvidéki magyarságot politikai, iskolázási, gazdasági jogaihoz a demokrácia nevében annyira korlátozzák, hogy ezzel egyenesen megcsúfolják a sokat hangoztatott demokráciát. Felvidéki magyar testvéreink sorozatos panaszaikat mutatják be, sajnos, az igazi helyzetet.

A Felvidék a magyar kormányzás alatt jó módban élő országrész volt, ma elszegényedett, mert elválasztó vonalat húztak a trianoni határ formájában. S ez a helyzet csak akkor fordulhat igazán jobbra, ha az elválasztó vonal, a határvonal ismét ott lesz, ahol a természet kijelölte, a Kárpátok gerincén.

A kisterenyei bányásznap.

Szent István, első magyar királyunk ünnepét méltóbban nem is lehet megünnepelni, mint ahogyan megünnepelték a kisterenyei bányakerülethez tartozó bányászok. A régi nemzeti és hivatásbeli tradíciók ápolása maga az a legméltóbb jelleg, mellyel áldozhatunk ama Királyunk és Szentünk dicső emlékének, aki nemzetünket elindította azon az uton, melynek révén belekapcsolódtunk a nyugati kultúrához s ezerszintűtől annak a kultúrának védőbástyája lehettünk. A modern szellem irányíthatja haladásunkat a kulturális fejlődés felé, azonban minden újítást csak úgy fogadhatunk el és szívhatunk fel magunkba, ha össze tudjuk azt egyeztetni mindenkor azokkal az értékekkel, azokkal a hagyományokkal, melyek eddigi kultúránknak alapjait képezték, fennmaradásunkat biztosították s amelyek nélkül a mai újítások sárja épített laza kártyaváraként összeomlanának és a feledés örök kódéban elvesznének.

A kisterenyei bányakerület vezetői átérve a tradíciók ápolásának ezen erejét, immár negyedszer rendezték Szent István ünnepén bányásznapot melyen az ifjabb generáció által már kevésre értékelt ősi hagyományok és népviseletek felelevenítésével nemcsak a nemzeti öntudatot és hivatásteret ébresztik fel az életbe most kilépő nemzedékben, de egyben arra is törekednek, hogy a magyarság legnagyobb Szentjének ünnepét minél magasabb piedesztálra emeljék. Törekvésüket ez idén még sokkal nagyobb siker koronázta, mint az előző években, mert ünnepükre mintegy háromezer ember gyűlt össze a közeli és távolabbi környékről s ez a nagy érdeklődés olyan impozáns keretet adott avatott rendezői munkájuknak, mely bensőségével és színes, festői látványosságával a maga nemében páratlan élményt nyújtott minden résztvevőnek.

Az ünnepség reggel nyolc órakor vette kezdetét. Akkor indult el Chorinbányatelepről az az impozáns menet, mely a község főutcáján keresztül elvonult a római kat. templom mögötti térre, hogy hitet tegyen vallási buzgóságáról s ünnepére a szentbeszéd és szentmise meghallgatásával Isten áldását kéri. A gyönyörű, festői menetet a bányatelepi cserkészcsapata nyitotta meg, őket követték a kisterenyei, vizslási, kazári, nemti, dorogházi, mátrászuhi, mátramindezi, hollókői, nagybátónyi, téri férfiak és menyecskék drókszép népviseleteikben. Utánuk jöttek a cserkészapródok, akik a bányatelepi használatos szerszámokat vitték. Majd a Chorin-telepi bányazenekar következett, melynek indulóira katonás léptekkel haladtak az egyenruhás bányászszázadok. Őket követték a pásztói, gergei és mátrászuhi bányamunkások, majd a bányatelepi hölgyek és urak, iparosok, munkások, leányok és asszonyok csoportja zárta be az elragadóan szép felvonulást.

A templom mögötti téren felállított tábori oltár előtt, fegyelmezett zárt sorokban sorakozott fel a menet s rajtuk kívül ott láttuk Kisterenye nagyközség előjáróságát, tűzoltó- és ipartestületét, az ottani vasutas társadalmat, valamint Salgótarjából és a szomszéd bányatelepekről érkezett tisztviselő-, altsízi- és munkásküldöttségeket a nagyközség lakosságával egyetemben. A szentbeszédet és szentmisét Horváth Gyula kisterenyei plébános, ker. esperes mondotta, mely alatt

a zenekar Haydn misét és régi magyar egyháziénekeket játszott Hartényi József karmesterük vezetésével Horváth Gyula esperes a szentbeszédben méltatta Szent István kereszténykultúráis munkáját, majd az avatandó új bányászszázad jelentőségét magyarázta, intve a bányászokat, hogy az új zászló legyen mindenkor hitvallás a munkát megszentelő Krisztus mellett. Ez alatt az evangélikus templomban Limbacher Zoltán lelkesen tartott istentiszteletet és prédikációjában szintén a Szent István ünnep és a bányászszázad jelentőségét méltatta.

Az istentisztelet után a menet példás rendben visszavonult a Chorinbányatelepi sportpályára, hol Villányi Miklós bányagondnok lendületes beszéddel üdvözölte a zászlóanyát, Lénárd Károlyt és a megjelent küldöttségeket és vendégeket. A zászlóavató beszédet Lénárd Károly bányagazdát, bányakerületi főnök tartotta, buzdítva a bányász-

ságot az Istenbe vetett hitre, a haza- és hivatásteret, mely után a Szent István és Szent Borbála képével kihimzett, nehéz selyemből remekbe készült bányászszázad a zászlóanyai- és emlékszalagokkal lett feldisztelve. Utána a zászlószögek jelképes beverése következett, majd Ember Kálmán bányafőmérnök vette át a zászlót, hittel téve, hogy mindenkori a bányásztradíciókhoz való ragaszkodással szolgálják majd Istent és a Hazát. A meghatón szép és lélekemelő zászlóavatás a Himnusszal és a különböző alakulatoknak a zászlóelöltti diszponálásával ért véget.

Délben hetven terítékes közebed volt a bányakaszinóban a küldöttségek és vendégek részére, a sportpályán pedig az egyenruhás bányászszázadok és a népviseletekben megjelentek lettek megvendégelve.

Délután öt órakor kezdetét vette a vidám „Bányásznap”, melynek keretében népi táncok, vívóiskola bemutatásával, akrobata mutatványokkal és mókákkal szórakoztatták a több ezer nyi közönséget.

A színes lámpionokkal és szalagokkal izlésesen feldisztelt sportpályán felállított sátrakban szintén különböző játékokkal szórakozott a közönség. Este kilenc órakor a chorintelepi cserkészek házilag készített, káprázatos tűzijátékot mutattak be, melynek készítésében és megrendezésében Gidró Jenő bányafőorvosnak és Sümei Emil igazgató-tanító, cserkészparancsnoknak volt fő érdeme. A késő éjszakába elnyúló táncmulatsággal fejeződött be a sokáig emlékeztető, nagyszerű „Bányásznap”, melynek kiváló megrendezése a chorinbányatelepi tisztviselő- és altsíztikart dicséri, kik páratlan kedvességgel és vendégteretettel halmozták el a megjelenteket s akiknek tradíció szerete és ügybuzgósága például szolgálhat a többi bányatelep lakóinak is. (—any.)

SALGÓTARJANI ÁLLAMILAG ENGEDÉLYEZETT ZENEISKOLA

FŐ-UTCA 186. SZÁM
(A polgári iskolával szemben.) III. évfolyam.
TANDÍJ HAVI 16 P.

Beiratkozás: A Zeneiskola helyiségében (Salgótarján, Fő-utca 186.) aug. 30-tól délután 3—6 óra között.

Tanzsazkok: Zongora, hegedű, gordonka, ének, zeneszerzés és zeneelmélet.
Tanári kar: Gonda István áll. kép. okl. zongoratanár, okl. zongoraművész, okl. zeneszerző; Dr. Banka Pál áll. kép. okl. hegedűtanár; Eigner Iván Zeneművészeti Főiskolát végzett okl. gordonkaművész; U. Szirák Dóra a Zeneművészeti Főiskola operatárszakai oklevelet nyert énekművész.
Tanterv: Az Orsz. Magyar Királyi Zeneművészeti Főiskola hiv. tanterve. A tanév végén a növendékek a Vallás és Közköztartásügyi Minisztérium kiküldöttje előtt vizsgáznak és bizonyítványt nyernek.

50%-os kedvezményes vasúti utazás Salgótarjánba.

A Nógrádi Palóc Házipar kiállítására és a vendéglős kongresszus alkalmából — mint azt több ízben jelentettük — az ország bármely részéből 50%-os vasúti kedvezménnyel lehet Salgótarjánba utazni.

Az 50%-os vasúti kedvezmény igénybevételehez szükséges igazolványi lapok 1 P-ös árban a városkaszán, dr. Tóth Mátyás aljegyzőnél kaphatók a déli előtti hivatalos órák alatt és bármikor a Peéss-féle cukrászdában.

Az igazolvány 1 P-ös árban bennfoglaltatik a palóc kiállítás belépődíja is.

A nagy érdeklődés miatt ajánlatos az igazolványi lapokról minél előbb gondoskodni.

Az 50%-os kedvezmény érvényes a Salgótarjánba való utazásra 1937. évi augusztus hó 28-ának 0 órájától, szeptember hó 6-ának 12 órájáig, a Salgótarjánból való visszautazásra pedig 1937. évi augusztus hó 30-ának 12 órájától szeptember hó 8-ának 24 órájáig.

A kedvezmény gyors-, sebes- és személyvonatokra egyaránt igénybe vehető.

Hírek és különfélek

Őszi felhő, őszi eső. Aggódva, félőn tartom kezemet a muló nyár ültő-erén, figyelem lélegzését, hátha magához térhet még, erőre kaphat. Elnézem a fákat és hideg őszi sejtetem remeg végig rajtam, amint egyre sokasodni látom a száraz, barna leveleket: vajjon még a nyár hevéből, vagy már a hűvös őszi lehelletétől peregnék-e zizzenne a lábaim elé. Nézem az égboltot, amikor piszkosszürke felhő borítja, melyből mélabusan csorog az eső, mely mint egy gyászdrapéria vonja be a tájat előttem a tenyereimen vizsgálom a ráhullott esőcseppek hőfokát: vajjon a nyár langyossága él még benne, vagy már az őszi hűvössége költözött bele. Elnézem a tájakat, mennyi még bennük a friss, nyári zöld és mennyi már a csöndes őszi készülődés. Szímatolom a levegőt, nem érzem-e már megszű-

ról azt a halk, fanyar lehelletet, amelyet az őszi küld felénk. S amikor kissé kiderül, felnézek az égre, nappal, arany-e még a napfény, vagy szeptemberi ezüstbe játszik-e már, felnézek az égre, éjjel, teljes nagy fényükben szikráznak-e a csillagok, vagy almodón hunyorognak-e már és közben hallgatom a tücsököket, amely mintha láthatatlan ezüsthurokon a természet alattódalát zengén... De nem tudom, mi több a fákbán, a felhőkben, esőcseppekben, tájakban, a napfényben és csillagokban: nyár vagy őszi, élet vagy elmúlás? Egyik percben még azt mondom: nyár van, a másikban: itt az őszi. És ekkor eszembe jut, hogy jaj hidda nézzük a fákat, felhőket, esőcseppeket, tájakat, az egek boltját, a napfényt és csillagokat, hasztalanul tartjuk aggódó kezünket a nyár útjában, ha egyszer megütötte lelkünket az elmúlás sejtése, lehet még kívül csalogó nyár, bennünk már őszi van, őszi van menthetetlenül... (—any.)

Matrózruhák

Felöltők Kosztümök szárazon vegyileg tisztítása.

Napszívott ruhák

szakszerű festése
csak

Szilágyi
KELMEFESTŐ

nél

Salgótarján. Fő-utca 21.

Áthelyezés. Dr. Hauptmann Béla rendőrkapitányt felettes hatósága Somoskőújfaluról Kiskunfélegyházára helyezte át. Dr. Hauptmann Béla 12 év óta teljesített határszolgálatot a somosi állomáson. Úgy hivatali, mint társadalmi érintkezésében a legmelegebb előzékenységgel és szolgálatkészséggel nyilvánílt meg. Távozását városunkban is őszintén sajnálják. Utóda Barna Gyula rendőrfőosztályvezető lesz, akit Gyékényesről helyeztek Somoskőújfaluba.

Eljegyzés. Sárközy Aranka urleányt eljegyezte Szarka Lajos m. kir. államrendőrfelügyelő Salgótarjánban.

Személyi változások a csonka rozsnyói egyházmegyében. Pájer János apost. protonotárius, apostoli kormányzó helytartó állandó adminisztrátorként kinevezte: Kovács Zoltán putnoki hitoktatót Mátranovákra, Bűdy Géza mátranovák hitoktatót Szögligetre. Hitoktatói minőségben áthelyezte: Biró Lajost Szögligetről Salgótarjánba, Kovács Endrét Karancsesziből Putnokra, Boróvi Gottfried hitoktatót Salgótarjánból Kazárra, Szentirmai Imrét Salgótarjánból Mátranovákra. Tulcsik Károly ujmestert Salgótarjánba hitoktatónak küldötte. A káplánok közül áthelyezte: Halmos G. Ottó Zagyvapálfalváról Litére, Csomó Ernő Kazárról Karancseszibe és Illés Istvánt Litérről Zagyvapálfalvára.

Köszönetnyilvánítás. Mindazoknak, kik forrón szeretett öcsém és testvérünk elhalálozása alkalmából fájdalunkat részvételükkel enyhíteni igyekeztek, ezúton mondunk hálás köszönetet.

Sándor család.

A Ferencesek római generálisa Szécsényben. P. Belló Lénárd a ferencrendiek római generálisa — általános rendfőnöke — augusztus 21-én szombaton este Budapestről Balassagyarmatra utazott Szécsénybe érkezett, hogy ott Kap. Szent Jánosról nevezett rendtartomány ujonczát meglátogassa. Balassagyarmaton, a vármegyeház előtt a vármegyei és városi előkelőségek fogadták. A helybeli Szalézianus rendház főnöke olasznyelven köszöntötte. Szécsényben, díszkapu előtt a község vezetősége, élén a járásbíróval olasz nyelven köszöntötte a Vendéget, és különösen kiemelte, hogy a község hatszáz éves múltjában a Ferencrendet nem érte Szécsény községben ez a nagy kitüntetés, hogy a Rend általános Főnökei falai között üdvözölhesse. Az üdvözlés után a Rendfőnök a templomterre vonult, hol az egyházközségi vezetőség és egyesületek vezetői mondtak köszöntőt. A lényes fogadtatásért P. Belló Lénárd, generális a templomban ékes latin beszédben mondott köszönetet, melyet P. Hermann Hermenegild, ferences tartományfőnök tolmácsolat magyar nyelven. Az ünnepségen a nagyszámú közönségen kívül a környékbeli papság és a salgótarjáni ferences zárda tagjai vettek részt. P. Belló Lénárd Szécsényből Gyöngyösrre, onnan Jászberénybe utazott, hogy meglátogassa a Kapisztrán provincia studium zárdájába. Ennek elvégzésével Lengyelországba, Krakóba utazik hogy ott a ferencrendi teológiai tanárok világkongresszusán elnököljön.

Gyorsírástanfolyam nyílik meg szept. 15-én. Érdeklődők a kiadóhivatalban jelentkezzenek.

A sokgyermekes anyák Szent István-napi ünnepe.

Szent István napján bensőséges ünnepség keretében rólta le háláját és megbecsülését a hivatalos város a salgótarjáni sokgyermekes anyák előtt. Evtől-évre melegebb és meghatóbb ennek a bensőséges ünnepségnek külső megnyilvánulása is. A meghatott anyák és a kísértetükben érkező sok kedves gyerek kicsorduló könnyecskéje és az ünnepség résztvevőinek szeretetteljes meghatódása fejezi csak ki hűen ennek az ünnepségnek különleges értékét és jelentőségét. Ezen alkalomra szinte kivirágzott a városháza tanácsterme, annyi volt a mosolygó kedves virág. A Hymnus imádságos hangjai után a polgármester nevében Horváth László polgármester helyettes nyitotta meg az ünnepi program sorát. Meleg köszöntő szavakkal tolmácsolta a kitüntetett sokgyermekes anyáknak a város háláját és köszönetét azért, hogy ezekben a megpróbáltatásos időkben is hűen és magyar anyához illően teljesítik anyai szent kötelességüket. Rámutatott a mindjobban elharapódzó egyke és egyse nemzetsorvasztó veszedelmére és súlyos bírálatot mondott a mai modern anyákról. Az elnöki megnyitót után Haják Edit az „Anyáról” című szép verset szavalta el bájosan. Az ünnepi beszédet ötv. Zemplényi Lászlóné, — maga is kitüntetett sokgyermekes anyja — mondotta. Szívhez szóló kérésellen szavakkal ecsetelte az édesanya szent hivatását és ebből folyó nagy nemzeti kötelességét. Öröm és büszkeség

sokgyermekes magyar anyának lenni — mondotta többek között — és öröm és büszkeség viselni azt az érmet, amelyik a magyar anya vitéségi érme. Könnyes szemekkel szólt arról a mindent feláldozó kötelességteljesítésről, amit éppen a szegényebb néposztály anyái részéről tapasztalhatunk, akik utolsó falat kenyereket is feláldozzák gyermekeikért a haza oltárán. Nagyhatalú beszéde végén még a gyermekekhez szólt és felhívta őket a ma kitüntetett derék anyák megbecsülésére, megsegítésére és példájuk követésére. Csákvári László jól sikerült szavai után sor került az érmék és jutalmak kiosztására. A vármegye nemeslelkű főispánja és a Stefánia Szövetség által küldött buzavirágok megváltásában Hajek Jenőné, Stefánia fővédőnő és a városi szociális ügyosztály buzgólkodására a helybeli egyházak, nőegyletek, vállalatok, pénzintézetek és a a Nemzeti Liga vettek részt ezekben is. A pénzbeli segítségben részesülő és érmével kitüntetett sokgyermekes salgótarjáni anyák a következők voltak: Miklós Ferencné, özv. Dancsák Istvánné, Bozó Istvánné, özv. Ulmann Gyuláné, Nyerges Péterné, Bolyos Jánosné, Vojtovszky Ferencné, Bacskor Gáspárné, Trubiánszky Józsefné, Mede Józsefné. A felemelő ünnepséget a „Szép vagy gyönyörű vagy Magyarország” reményt-nyújtó hangjai fejezték be Oláh Gábor cigányzenekara előadásában.

A vendéglős kongresszus programja. Erkezés szept. 28-án este kb. 8 óra tájban külön vonaton a Fővárosi állomásra, ahol a vendégeket Dr. Förster Kálmán polgármester fogadja. Utána elszállásolás, majd ismerkedési vacsora Keszler Mátyásnál. Szeptember 2-án reggel 8 órakor istentisztelet az összes vallásfelekezetek templomaiban. Fél 10 órakor a Hősök szobra ünnepélyes megkoszorúzása. Fél 11 órakor szövetségi kongresszus az ipartestületben, majd díszvendég. D. u. 4 órakor kirándulás Salgóra, a vízállású központi centrálához és halastavakhoz. Szeptember 3-án reggel 9 órakor gyár és bányalátogatások. Délben közös ebéd a városi Liget vendéglőben. Délután palóckiallítás megtekintése. Este visszautazás külön vonaton. Ez uton is felkérnek a háztulajdonosok házaiknak ez alkalomból történő szíves kibővítésére. A város polgárai pedig arra, hogy kedves vendégeinket — szükség esetén — a legnagyobb előzékenységgel igazítsák utba.

Váratlan vendégek érkeznek, ha kinyitják az ajtó — mondja a közmondás. Ezuttal azonban nem váratlan vendégek, hanem várva-várt „felcségek”, mint a York, Windsor és Regent, az új 1937/38-as Philips rádiók előtt nyílik ki az ajtó. Ezen Philips „Felcségek Széria” minden tagja olyan felcséges tulajdonságokkal és újításokkal rendelkezik, hogy még a legnagyobb várakozásokat is felülmúlja. Ami pedig az árakat illeti, a beállított anyagrágulást ellenére is a legolcsóbban juthatunk a legzavargabb élvezetekhez. Philips a világ legnagyobb rádiógyára. Ez a tény magában is garanciát jelent kivételre és minőségre egyaránt.

A Nógrádi Palóc Házipar kiállítása Salgótarjánban. A főispánunk, Dr. Sidos Béla védnöksége alatt működő Nógrádi Palóc Házipar népművészeti kiállítása helybeli művészek részvételével a városháza két tanácstermében szeptember hó 1-én nyílik meg és szeptember hó 5-éig bezárólag d. e. 8-12 és d. u. 2-6 óra között bármikor megtekinthető. Belépődíj 20 fillér.

Talált tárgyak. 1) a Fő-utcán egy zsebkést, 2) a Tátra-utcában egy női kendőt, 3) a Pécskő-utcában egy női házikabátot, 4) a Losonci-utcában egy gyermekkalapot, 5) az Acélgárban 1 pénzértécsé pénzzel és egy biciklét, 6) a Rimamurányi-uton egy pénztárcát találtak. Az elvesztett tárgyakat igazolt tulajdonosai a Rendőrkapitányságon a hivatalos órák alatt átvethetik.

Felhívás a magyar művészekhez: A szerkesztés alatt álló Magyar Művészeti Lexikon felkéri a magyar írókat, zeneszerzőket, festő-, szobrász-, iparművészeket, előadó-, színművészeket, hegedű-, zongora- stb. művészeket, hogy rövid életrajzukat a lexikonban való közlés céljára sürgősen küldjék be a szerkesztőbizottságnak. Budapest 4. Postafiók 621. — címre.

Teniszverseny. A S. V. E. tenisz szakosztálya aug. 23—29-ig Salgótarján bajnokságáért versenyt rendez. Az éljátékosok aug. 29-én játszanak. Díjkiosztás 29-én 18 órakor a klubházban. A versenyeredményeket a jövő héten közöljük. Hálás köszönetel mondunk mindazoknak, akik tiszteletdíjak adományozását lehetővé tették. A versenyzőknek juttatott emléktárgyak őket további küzdelmekre, haladásra serkentik. Kérjük Salgótarján városát, a Salgó, a Rima, az Üveggyár, a Hirsch-gyár, a Hungária Rt.-t, a Kohn L., Szántó, László, Römer Jenő, Spielberger László cégeket, támogassák továbbra is Egyesületünkön keresztül ezt a szép sportot. Az ifjúsági játékosok teljesítménye igen biztató. Sok a tehetség, a komoly ígéret. Ezeknek kiképzése, versenyképessége teremtése egyik fontos célunk. Kérjük ennek megvalósításához az összes teniszszóköz, sportpártolókat érdeklődését, támogatását. Szakosztályvezető.

Nógrád és Hont k. e. e. vármegyék alispánjától.
11205/1937 szám.

Versenybírálati hirdetmény.

Nógrád és Hont közig. egyelőre egyesített vármegyék központi és járási hivatalai részére az 1938 évben szükséges nyomtatványok és a vármegyei hivatalos lap nyomdai munkálataira, továbbá a vármegyei hivatalai részére szükséges papír, írószerek és irodai kellékek szállítására versenybírálatot hirdetnek.

Az ajánlatokat, melyek külön a nyomdai és külön a papír és írószerekre vagy együttesen is tehető, továbbá a nyomdai munkáról akár egységárák, akár átalányszerint is szólhatnak, legkésőbb 1937 évi szeptember hó 30-ának csütörtök déli 12 óráig kell az alispáni hivatalba benyújtani.

Csak szabályszerűen kiállított, aláírt, pecséttel lezárt, sértetlen borítékban elhelyezett és közvetlenül vagy posta útján beadott ajánlatok vétetnek tárgyalás alá. Az ajánlatok az alispáni hivatalnak Balassagyarmaton „Ajánlat 11205—1937” számú versenybírálati hirdetmény kiírt nyomtatványok és a vármegyei hivatalos lap nyomdai munkálataira, illetőleg a vármegyei hivatalai részére szükséges papír, írószerek és irodai kellékek szállítására” felirattal kell ellátni.

Az ajánlatokat az alispáni hivatalban 1937 évi szeptember 30-án csütörtökön déli 12 órakor bontják fel, melynél az ajánlattevő vagy azok igazolt képviselői jelen lehetnek.

A 39717/1936 Ip. M. számú rendelettel kötelezővé tett és a papíros minőség, szállítás és átvételi feltételeket tartalmazó szabványlapok hivatalomban a

kebelbeli irodafőigazgatónál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlattevők a végleges döntés megtörténteig kötelezettségben maradnak.

A munkát vagy szállítást elnyerő a munkát teljesítéséhez szükséges tárgyakat vagy a szállítást tárgyát képező cikkeket és anyagokat, amennyiben az egyáltalán lehetséges, teljesen hazai iparosoktól vagy gyárosoktól tartoznak beszerezni és a munkálatok teljesítéséhez illetve a cikkek gyártásához magyar honos munkásokat stb. tartoznak alkalmazni.

Fenntartom a vármegye közönségének azt a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között az árakra való tekintet nélkül szabadon választhasson.

A vállalkozó járandósága a tényleg megtörtént átvétel után fog ki fizetett.

Ha a nyertes ajánlattevő a hozzáintéztelt felhívás vételétől számított 8 nap alatt a szerződést alá nem írta, őt viszályaléptetnek kell tekinteni.

Egyebekben a szállító a 98500-1929 sz. B. M. közszállítási szabályrendelet 16 és 17 §-aiban illetőleg a 39717/1936 I. M. sz. rendelettel kötelezővé tett Mosz.

19 szabványlapon foglaltatnak köteles magát alávetni.

Ajánlat szabályszerűen csak az alispáni hivatalnál beszerzendő nyomtatott ajánlatmintán tehető csak az ebben feltüntetett egyféle és nem többféle jóminőségű cikkekre tehető. Ugy az egyességára, mint az összárú vonatkozó rovatok kitöltendő és az végösszegezendő.

Balassagyarmat 1937 augusztus 21.

alispán h.
Kubicza
vtn. főjegyző.

Árverési hirdetmény.

A Salgótarjáni Takarékpénztár kizálog üzlet tulajdonos közhírre teszi, hogy mindazon zálogtárgyak, melyek zálogház üzletében elzálogosítva lettek és amelyek kiváltási határideje 1937. évi június hó 30. napján lejárt és az árverés napjáig sem kiváltva, sem megújítva nem lesznek, 1937. évi szeptember hó 16-án délután 2 órakor, szükség esetén folytatólág 1937. évi szeptember hó 17-én délután 2 órakor kezdődő nyilvános árverésen a zálogház üzlet helyiségében el fognak adni.

A Magyarság érdekes újítása a hírlapelőfizetés terén. A kliring-akció lehetővé teszi a teljes előfizetési díj megtakarítását.

A Magyarság minden egyes előfizetője az előfizetési díjnak megfelelő kliring-szelvényt kap az előfizetési díj bevételekor. Ezen kliring-szelvényeket a kliring-akcióban résztvevő cégek bizonyos százalék arányában készpénz helyett fogadják el. Ha tehát a Magyarság előfizetője oly cégnél vásárol, amely a kliring-akcióban résztvesz és a szelvényt felhasználja vásárlásainál, akkor a teljes előfizetési díjat visszanyerheti.

De nemcsak a Magyarság előfizetőinek előnyös a kliring-akció, hanem az abban résztvevő cégeknek is, mert a kliring-akcióban való részvételükkel meg nyerik vásárlójuknak a Magyarság nagy táborát.

A kliring-akció tehát úgy a szereplő cégeknek, mint az előfizetőknek előnyre szolgál és ezért örömmel közöljük, hogy városunkban is csatlakoztak az alábbi cégek ezen akcióhoz.

Börkereskedő
Friedmann Dávid (2 százalék),
Bátorárúház
"Friedmann batorárúház", csak 30 napon belüli fizetésnél (2 százalék)
Drogéria és fényképezési szaküzlet

Bottos drogéria és fényképezési szaküzlet, Fő-utca 27. (5 százalék)
Fényképező
Kíndi Gyula, Fő-utca 45. (5 százalék)
Hentes és mészáros
Ponyi Sándor, Fő-utca, csak 10 pengőn felüli vásárlásnál (2 százalék)
Könyv- és papírkereskedés
Végh Kálmán, könyv- és papírkereskedés, könyvnyomda és könyvkötészet, tankönyvek és szépirodalmi könyvek kivételével (5 százalék)
Női kalap, fűző szalon
Weiszberger Rózi, Fő-utca 43. (5 százalék)
Órák és órárszerek, szemüveg és fényképezési cikkek
Spielberger László, Fő-utca 39. (2 százalék)
Rádió, gramofon, csillár, kerékpár, sportcikkek és villanyfelismerési vállalat
Szántó Testvérek, Fő-utca 39., csak készpénzfizetésnél (2 százalék)
Szobafestő és mázó
Zagyvai Béla, Kassai-sor 6. (5 százalék)
Szűcsmester
Weinhardt István (3 százalék)
Újság
"A Munka" című lap, hirdetésekkel (10 százalék)
Úri, női divat és cipőárúház
Spielberger József és Fia (2 százalék)
Vaskoreskedő
Kovács Gyula, Fő-utca 47., csak háztartási cikkek után (3 százalék)
Vendéglő és étterem
Jóvári Mihály, Kassai-sor 11., csak készpénzfizetésnél (5 százalék)

ÉRTESÍTÉS!

Van szerencsém tisztelettel értesíteni volt k. vendégeimet, jóbarátaimat, Salgótarján és vidéke vendéglátogató közönségét, hogy Fő-utca 80. sz. alatt (a fővárosi állomással szemben)

VENDEGLŐT

nyitottam, ahol állandóan elsőrendű hideg és meleg ételek, valamint kitűnő fajborok állnak i. t. vendégeim rendelkezésére.

Megnyitő: 1937 augusztus 29-én vasárnap. Szíves látogatást kér:

ELSŐ RANGU
CIGÁNYZENEKAR

BODÓ LAJOS VENDEGLŐS.

SPORT

SBTC—GyAK 8:0 (3:0)

SBTC pálya. 200 néző. Bíró: Markovics.

SBTC: Géczy — Szabó, Vágó — Takács IV., Turán, Kecskés (Herceg) — Bretter, Koppány, Havas, Ménich, Borsányi.

GyAK: Udvarhelyi II. — Körtvélyi, Varga — Havanyec, Kosztia I., Kovács — Udvarhelyi I., Bozsik, Cservenka, Bágyi, Popellár.

Mindjárt kezdetben fölénybe kerül az SBTC s nyomását csak a 8. percben szakítja meg először a GyAK, Popellár veszélyes lefutása révén. Szögletugrás nyomán fejeli Havas a vezető gólt a 15. percben. 1:0. Tovább is támadásban marad az SBTC s Turán-Ménich-Havas akció végén az utóbbi a 21. percben a második gólt lövi. 2:0. A 35. percben Kecskés rossz hazaadása szögletugráshoz juttatja a győngyöskéket. A 45. percben Ménich átadásával ismét Havas eredményes. 3:0.

A II. félidő elején a GyAK is szóhoz jut, a két hátvéd azonban visszaveri a támadásokat. A 10. percben Takács IV. szabadrugását Udvarhelyi Havas fejéről előklözi, Ménichnek azonban pont lábra jön s kapásból bevágja. 4:0. Csúnya, rendszertelen a játék. Az SBTC csatárai hallatlanul gyámoltalanok a kapu előtt. A 27. percben Borsányi lövését Udvarhelyi a hóna alatt beengedi. 5:0. 2 perc múlva Havas fordulásból szép gólt lö. A 13. percben csak szöglet lesz egy nagy helyzetből, de Ménich lövése nem sokára mégis a kapuba kerül. 7:0. A 35. percben állítja be Borsányi a végeredményt. 8:0.

Szögletarány 12:1 az SBTC javára.

A gyenge GyAK ellen tréning színezetű volt a barátságos mérkőzés. Az SBTC-nek még sokkal több gólt kellett volna rugni. Ménich, Havas és Vágó játszottak jól, míg a GyAK-ban Udvarhelyi I., Kosztia és Varga neve említhető.

BSE—SBTC „Ü” 4:1 ()

Baglyasalja. Barátságos.

A tartalékos SBTC „Ü” ellen biztosan győzött a BSE.

SSE III.—SBTC III. 4:1 (2:1)

SSE pálya. Bíró: Halácsy.

A László-kupa első döntő mérkőzésén a SSE fiataljai győztek az SBTC III. csapata ellen. Góllövők: Molnár (2), Svábszky, Vincze, illetve Petre.

Salgótarján forgalmas helyén, egy üzlethelyiségből egy szoba-konyhás, egy három szoba-konyha-fürdőszobás és egy, két szoba-konyhás lakásból álló ház kedvező fizetési feltételek mellett eladó. Bővebb felvilágosítást a Salgótarjáni Takarékpénztár ad.

Műbutor specialis gépi-felszereléssel hullámszemesen állítom elő. Rendeljen nálam, rendeléim megelégedése Önnek is jó garancia. **Szabó János** műbutorasztalos.

Eladó a Füleki-ut 21 számú 3 szobás lakóház, bővebbet Bicskeinél Erzsébet-tér 7.

APOLLO MOZGÓ

1937. évi augusztus 28-án, este 7 és 9 órakor, 29-én, délután 3, 5, 7 és 9 órakor és 30-án, este 7 és 9 órakor.

BURGSZINHÁZ

BÉCSI TAVASZ

Kieg.: ZIGOTTÓ VIGJÁ. TÉK. M. HIRADÓ.

Szeptember 1-én és 2-án, este 7 és 9 órakor Orosz legenda.

A CAR KATONAI

Kiegészítésül:

MIKI POLÓMECCSE. FOX HIRADÓ.

Nyomatott: „A MUNKA”-nyomdában Salgótarján.

Telefonszám: 46

SALGÓ SERLEG CSOPORT

Telefonszám: 46

mint ÉLASz. Mátrevideki III. osztály

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hivatalos helyiség: Salgótarján, Fő-utca 244. szám. — Kései: TÁBORI GYULA főtitkár.

ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉS.

Kivonat a Salgó Serleg Csoport 1937. évi augusztus hó 15.-én tartott rendes közgyűlésének jegyzőkönyvéből.

Krepuska Géza elnök üdvözlöi a megjelenteket s megnyitó beszéde után megállapítja a jogosult résztvevők számát s a közgyűlést határozatképesnek mondja ki.

Tábori Gyula főtitkár terjeszti elő az elmúlt sportévről szóló jelentést. A főtitkár jelentését a közgyűlés tudomásul veszi.

Krepuska Géza elnök felolvassa az ÉLASz levelét, mely a III. osztályu, illetve az A. Csoportba tartozó egyesületek költségvetését foglalja magába, miszerint a következő díjakat fizetik a III. osztályban az ÉLASz-hoz: nevezési díj 5 P., havi tagdíj 1 P., új egyesületeknél felvételi díj egyszer s mindenkorra 20 P., 15 játékos után igazolványdíj darabonként 30 fillér, minden további darabonként 1.40 P., MLSz központi évi tagdíj 12 P. Ezen kívül fizetendő havi 1 P., illetve évi 12 P., a Salgó Serleg Csoporthoz, hivatalos közlöny és adminisztrációs költség címén.

Az elnök és a főtitkár felszólítják azokat az egyesületeket, amelyek ugyan már beneveztek a B. Csoportba, de későbbi elgondolás folytán a III. osztályban, illetve az A. Csoportban kívánnának szerepelni, hogy ebbeli szándékukat jelentsék be, mert amíg a sorsolás meg nem történt, minden akadály nélkül benevezhetnek, illetve átmehetnek az A. Csoportba. E felhívásra a Zagyvapálfalvai Ifjúsági Sport Egyesület képviselője bejelenti, hogy csapatát az A. Csoportban kívánja szerepeltetni. A bejelentést úgy az elnök, mint a közgyűlés tudomásul vette. Az elnök megállapítja, hogy a kialakult helyzet szerint a B. Csoportban 13 egyesület szerepel, melyek első bajnoki mérkőzéseiket augusztus 22-én játszzák.

Jakus Lajos pénztáros előterjeszti az elmúlt évről szóló pénztárjelentését és a számvizsgáló bizottság nevében Pintér István számvizsgálóbizottsági tag jelenti, hogy a pénztárkönyvet felülvizsgálták és azt rendben találták. A közgyűlés úgy a pénztáros, mint a számvizsgálók jelentését tudomásul vette.

Az új sportév költségvetésére vonatkozóan a közgyűlés tudomásul veszi az elnökségnek azon javaslatát, hogy az elmúlt évi költségvetés adatait változatlanul maradjanak érvényben.

Az intézőbizottság által a közgyűléshez áttett s az SBTC csapataira vonatkozó ügyet a főtitkár jelentése alapján tudomásul veszi, miszerint az SBTC Törekvés a III. osztályban, illetve az A. Csoportban, az SBTC Forgács pedig a B. Csoportban fog szerepelni a következő sportévben. A félreértések, vagy tévedések elkerülése céljából a közgyűlés határozatilag kimondja, hogy a B. Csoportban SBTC forgács név alatt szereplő csapatban csak azok a játékosok jogosultak szerepelni, akik ilyen név alatt vannak leigazolva, illetve törzslapozva.

Az elnökség javasolja a közgyűlésnek, hogy bizonytalan időre szüntesse be az intéző és fejelembizottság működését és helyébe az ügyek vitelére nevezzen ki egyesbírókat és előadókat ugyanúgy, mint ahogy ez már az MLSz-nél mindenütt megvan. Ha azonban a tapasztalat azt mutatná, hogy ismét kívánatos a bizottságokat működésbe helyezni, akkor egy rendkívüli közgyűlés megválasztja a bizottsági tagokat, illetve elrendeli a bizottságok újbóli működését. Az egyesbírókat és előadókat az elnökség nevezi ki. A közgyűlés a fenti javaslatot teljes egészében elfogadja.

Krepuska Géza elnök, Kelemen István társelnök javaslatot terjeszt a közgyűlés elé, hogy a Salgó Serleg Csoport ügyeinek zavartalan intézése céljából megfelelő tiszteletdíj állapíttassék meg a főtitkárnak, illetve az egyesbíróknak. A javaslatához több egyesületi képviselő hozzászól, Tábori főtitkár pedig kéri az elnök urakat és a közgyűlést, hogy a tisz-

teletdíjak kérdésében maradjon meg egyelőre a régi rendszer és az ezután szerzett tapasztalatok alapján, — ha erre szükség lesz — később kerüljön a javaslat újbóli megvitatásra. Az elnökök és a közgyűlés a főtitkár javaslatát tudomásul veszik.

Krepuska Géza elnök a jelentések megérkezése után a régi vezetőség nevében köszönetet mond az eddigi bizalomért és kéri a közgyűlést, hogy a régi vezetőségnek adja meg a felmentvényt. A közgyűlés a felmentvényt megadja.

Az elnök kijelöli a szavazatszedő bizottság tagjait s elrendeli az új vezetőség megválasztását.

A szavazás megejtése után a szavazatszedő bizottság összeszámlált adatai alapján az elnök kihirdeti az eredményt, miszerint az új vezetőségbe a közgyűlés a következőket választotta meg:

TISZTIKAR: Elnök: Krepuska Géza, társelnök: Kelemen István, alelnök: Mészáros Ferenc és Környei József, főtitkár: Tábori Gyula, titkár: Tomka Gyula, pénztáros: Szliffka Andor, pénztárrelőnök: Futó Béla, háznagy: Jakus Lajos, csoportkapitány: Szliffka Andor, jegyző: Stern Aladár.

SZÁMVIZSGÁLÓBIZOTTSÁGI TAGOK: Tóth Ferenc, Pintér István, Barják József ifj.

TANÁCSKÖR: Bányász Gyula, Guth Géza, Gyetvai István, Gémesi László, Paulenkó Lipót, Kólinkás Kálmán, Oravecz József, Bodor István, Molnár József, Borsányi József.

PÓTTAGOK: Rubinstein József, Nagy Sándor, Kálmán János, Jakab Ferdinánd, Szelei István.

A közgyűlés az egyesületi képviselők indítványai s ez ügyben lezajlott vita után a bánatpénz kérdésében úgy határoz, hogy minden egyesület 10 P bánatpénzt tartozik az SSCs pénztárába befizetni, amely összeg teljes egészében annak az egyesületnek kártérítésére lesz kifizetve, amelyhez ellenfele a kitűzött bajnoki mérkőzésre nem ment el, illetve elmaradását kellő időben nem közölte. A kártérítésként kifizetett bánatpénzt az egyesület azonnal újból befizetni tartozik annyiszor, ahányszor ezen összeget elvesztette.

Krepuska Géza elnök az újonnan megválasztott vezetőség nevében megköszöni a közgyűlés bizalmát s igéri, hogy az új vezetőség mindenkor a Salgó Serleg Csoport érdekeit fogja szolgálni.

Több tárgy nem lévén, elnök a közgyűlést berekeszti.

Tábori Gyula főtitkár.

Krepuska Géza elnök.

Elnökség.

Az elnökség a közgyűlés határozata értelmében az Intéző és Fejelembizottság ügyköreinek intézésével az 1937—38 sportévről az alábbi egyesbírókat és előadókat bizza meg:

1. számú egyesbíró: Tábori Gyula, előadó: Jakus Lajos. 2. számú egyesbíró: Környei József, előadó: Tomka Gyula.

Az egyesbírók a munkakört egymás között tetszésük szerint osztják fel.

Tábori Gyula főtitkár.

Krepuska Géza elnök.

Egyesbírói határozatok.

Kivonat az egyesbíró 1937. augusztus 25-én tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

Határozatilag kimondja, hogy a nyári-kupa mérkőzések alkalmával a nyári-kupa bizottsága által kiírt s alább megjelölt játékos büntetések a bajnoki mérkőzések idejére is érvényesek:

Szűcs András SISE, Lakatos Sándor ZTC, Gáspár István SBTC Törekvés játékosok büntetése kiállításukkal kitöltve, Huszka Géza BSE, Sándor József VAC játékosok 2 hét július 12-től 19-ig. Bozsik Vilmos KSE játékos 4 hét július 12-től augusztus 9-ig, Gyuriska Ferenc ZTC 6 hét július 15-től augusztus 26-ig, Lavrinc János SBTC Törekvés játékos 4 hét július 15-től augusztus 12-ig, Buljovszki Dező SBTC játékos 4 hét július 15-től augusztus 12-ig, Tóth Antal, Vresnyovszky Károly, Oroszvári József KBSE játékosok 1 hó, július 25-től au-

gusztus 25-ig, Vince Gyula SSE 3 hét július 26-tól augusztus 16-ig. Szojka Ferenc SISE 2 hó augusztus 9-től október 9-ig.

Felszólítja ELE-t és SBTC Forgácsot, hogy anyaegetésüknek a III. osztályban játszók 8 standardjátékosa névsorát, játékkjog felfüggesztés terhe mellett augusztus hó 31-ig terjesszék be.

A standardjátékosokon kívül az MLSz II. és I. osztályában, valamint ezektől magasabb osztályokban szereplő játékosokra vonatkozó, valamint egyéb természetű és idevonatkozó tilalmak és korlátozások az előbbi sportévben megszabottak szerint érvényesek a jelen sportévre is.

Augusztus 22-re kitűzött KBTK—JTC mérkőzés 2 pontját a szabályzat 213. §. 1. bekezdése alapján gólarány nélkül KBTK javára írja, JTC meg nem jelenése miatt. Egyben a szabályzat 51. §-a alapján, valamint a közgyűlés határozata értelmében kötelezi JTC-t, hogy KBTK-nak mérkőzés rendezési költségét 8 nap alatt játékkjog felfüggesztés terhe mellett fizesse meg, illetve utaltassa az SSCs pénztárost, hogy a JTC 10 P. bánatpénzét a KBTK-nak kártérítés címén utaltja ki.

Bábel István RTC játékos büntetését kiállításával kitöltöttnek veszi.

Augusztus 29-i mérkőzések:

Egyesület	Óra	Pálya
VAC—PBTK	3	VAC
MTE—KBTK	3	MTE
MLK—RTC	3	MLK
ELE—JTC	1/2	ETK
SAC—HSE	1/4	SAC
KAC—SISE	1/2	ETK

Jakus Lajos előadó.

Tábori Gyula egyesbíró.

Felhívás.

Felkérem Gyetvai Istvánt, hogy az 5 Pengőt a SSCs pénztárába fizesse be.

Szliffka Andor pénztáros.

Nyári-Kupa.

Kivonat a Nyári-Kupa bizottság f. hó 23-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A bizottság Gáspár Sándor SBTC és Valet József SSE játékosokat a Nyári-Kupa mérkőzések további küzdelmeiből 1937. évre kizárja és a két egyesület figyelmét felhívja, hogy nevezett játékosok részére a győzteseknek járó érem nem adható ki.

A László-kupa második döntő mérkőzését aug. 29-én d. u. fél 4 órára tűzi ki az SBTC pályán való lejátszásra, a mérkőzésen a Kupa bizottság tagjai lehetőleg teljes számban vesznek részt és adják át a győzteseknek az érmeket és a serleget.

Bolner s. k. elnök.

Virosták s. k. jegyző.

László s. k. előadó.

Szülőnapok rendezése. A szülőgárdák körében mozgalom indult, hogy az Olaszországban kitűnően bevált módszer szerint nálunk is szülőnapokat rendezzenek. Mussolini évek óta az egészséges táplálkozás érdekében nemzeti szülőnapokat rendeztet és elsősorban a kisgyermeket részesítik a szervezetükhez oly nélkülözhetetlen gyümölcsben. Az olasz nép most már egy év alatt 4 millió métermássa szőlőt fogyaszt. Csak egy nemzeti szülőnapon több, mint 100.000 métermássa szőlő fogy el.

Erőteljesen folyik a magyar zsirexport. Az augusztus hónapban Németországba szállítandó 95 vagon zsirkontingens terhére már 30 vagonot szállítottunk eddig le és ezenfelül 5 vagon szőlő szalonra is utnak indult. Csehszlovákiába 8 vagon nyers szalonnát és 6 vagon zsirt szállítottunk. Anglia felé két vagon sertésszir került leszállításra. Olaszországba 20 vagon hasított sertést vásárolt 5:40—5:45 lírás árban postumiai paritásában.

A nagykőrösi szobor. A futóhormok kerti kultúrájának régi híres városa, Nagykőrös, amelynek homokját a gardák szorgalmas munkája tette kincset hozó talajjává. Ebben a munkában oroszlanrésze volt a város egyik egyszerű kisgazdájának, B. Tóth Ferencnek, aki utódja volt az alföldi csemegeszőlő telepítésnek. Az ő munkájának köszönheti Nagykőrös, hogy ma a magyar csemegeszőlő termelés egyik főhelye. A város gazda társadalma háláját úgy mutatja ki, hogy szobrot emel a zseniális gazdatársnak. A szobrot a szeptember első felében tartandó Nagykőrösi Arany Napok keretében leplezik le.

Nyomdatulajdonos: Végh Kálmán.